

донесли камънитѣ, той имъ ка-
заль:

— Добре, а сега отнесете
тѣзи камъни назадъ и ги по-
ставете на тия мѣста, откъде-
то сте ги взели.

Първата жена, съ голѣмия и
тежъкъ камъкъ, отишла ведна-
га и скоро намѣрила мѣстото,
откъдето била взела камъка,
а втората жена се смутила и
застанала предъ стареца не-
решително.

— Ти защо не отивашъ? —
запиталъ старецътъ.

— Ти, отче, казвашъ да по-
ставя тия камъни по мѣстата,
отдето съмъ ги взела?

— Да.

— Азъ не мога.

— Защо?

— Че тѣ сж много! Азъ не

помня кой камъкъ отъ кжде
съмъ взела.

— Помни тогава, — казалъ
старецътъ: твоята съселянка е
сторила голѣмъ грѣхъ и по-
стоянно го помни, кае се за
него, очиства го съ сълзи. Тя
знае, кжде и какъ е сторила
своя грѣхъ. А ти съ своитѣ
малки грѣхове, както сама ми-
слишъ, не знаешъ даже, кому
кжде и кога си причинила зло.
Ти даже не ги помнишъ, нѣ-
машъ и възможность да ги за-
гладишъ. Тѣ си оставатъ въ
твоята душа, както тия камъни
въ престилката.

Колѣничила и навела глава
жената и разбрала, че и съ
своитѣ малки грѣхове тя всѣ-
кога трѣбва да мисли за чи-
стотата на душата.

МАЛКИ ПТИЧКИ

Малки птички Бога молятъ
Да се пукне топла пролѣтъ,

Че е зима дълга, люта, зла
И е много лошо безъ храна.

И послуша Богъ молбата —
Пролѣтъ прати на земята.

Снѣговетѣ се стопиха вредъ,
Всичко радва се на Божи свѣтъ.

Вредомъ аромати отъ цвѣтя
Лекъ зефиръ разнася по свѣта.

Всичко празнично посреща
Пролѣтъ мила съсъ надежда.

Челопешки

